

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Arbejderklassen, Kriselovgivningen og Fagbevægelsen

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1937

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Det Kongelige Bibliotek

Jkp 1937

Arbejderklassen Kriselovgivningen og Fagbevægelsen

Oplysning om

*Kommunisternes Politik
og om Kampen mod
Fascisme og Reaktion*

Desuden:

**Partiets Manifest
af 2. August
til det danske Folk**

KØBENHAVN 1937

Den 1. og 2. August holdt Centralkomiteen (Hovedbestyrelsen) for Danmarks kommunistiske Parti et betydningsfuldt Møde i København. Mødet drøftede alvorligt og indgaaende den økonomiske og politiske Situation i Danmark saavel som Landets udenrigspolitiske Forhold. Som Resultat af disse Drøftelser vedtoges hosfølgende politiske Manifest.

DET. KGL. BIBLIOTEK
KØBENHAVN
SMAATRYKSAFDELINGEN

Til det danske Folk!

I Efteraaret 1936 erobrede Demokratiet Flertallet i Landstinget, og dermed var der banet politisk Vej for en Reform- og Kriselovgivning til Gavn for det arbejdende Folk. Industrien har haft en Række gode Arbejdsaar, Kornhøsten var i 1932 usædvanlig god. Men **alligevel** forudsiger Nationaløkonomer og Regering øget Arbejdsløshed, skærpet Landbrugskrise og dermed en haard Tid for det arbejdende Folk i Danmark.

Trues Landet da af en økonomisk Katastrofe?

Tegnene kan synes uheldsvangre. Arbejdsløsheden er i meget stærk Stigen. Produktions-, Afsætnings- og Prisforhold gør det yderst vanskeligt for Titusinder af Landbrugere at klare deres Forpligtelser og opretholde Hjemmene. Fiskere og Smaa-haandværkere kæmper med stigende Vanskeligheder. Valutamangelen lægger Hindringer i Vejen for nødvendig Import af Raastoffer.

Men hvad er Grunden til dette?

Grunden maa søges dels i en Valutapolitik, som ganske vist for en Tid sikrede øget Beskæftigelse i Industrien, men som samtidig gav Industri- og Finanskapitalen Kæmpeudbytter, eftersom der af Statsmagten blev lagt Loft over Lønningerne, mens man forsømte enhver Priskontrol og Profitbegrænsning. Den maa søges i den ulyksalige Tysklandstraktat, som fører til Valutamangel og delvis Standsnings af Industrien, samtidig med, at den ikke har bragt Landbruget de ventede Fordele.

Den maa søges ogsaa i en Krisepolitik for Landbruget, som dybest set tog Sigte paa at skaffe Terminsydelserne betalt, men som yderligere gennem Kronesænkningen, Kornprisernes Stigning og Svinekort-Ordningen skaffede det store Landbrug Rentabilitet og Fortjeneste paa Husmændenes og Forbrugernes Bekostning. Rentekapitalen blev ikke i ringeste Maade angrebet.

Reaktionen forbereder nye Fremstød!

Højfinansens og Storagrarerne i Danmark, der har tjent tykt under Krisen, ønsker at skære yderligere en bred Rem af det arbejdende Folks Ryg. Man har paa fascistisk Vis aabnet et Felttog mod Arbejdernes Organisationer, forlangt Sociallovgivningen ødelagt eller betydeligt nedskaaret, krævet yderligere Kronesænkning og Prisforhøjelser. Samtidig kræver disse

Folk (som Venstremanden H a u c h), at Danmark skal indgaa paa de Samhandelsbetingelser, som det fascistiske Tyskland vil diktere, og som vil læmme hele vor Industri og gøre Landet fuldstændig afhængigt af Tyskland.

De samme Kræfter arbejder intimt i Forbindelse med Hitler-Tyskland, som bliver stadig mere paa-gaaende overfor Danmark. Det stiller nu ikke blot økonomiske Krav, men blander sig mere og mere utaaleligt i Landets indre politiske og kulturelle Forhold og truer Danmark med sit mægtige Krigsapparat. I Sønderjylland arbejder tyske og danske nazistiske Elementer aktivt for Grænseflytning.

For at vinde dette Spil søger Reaktion og Nazister at spille Bønderne ud mod Arbejderklassen og Byerne, idet man søger at spænde det lille Landbrug for Godsejernes og Storbøndernes Vogn. Samtidig sætter de allehaande Katastrofe-Rygter i Omløb for lettere at faa deres Politik gennemført.

Regeringen har givet Reaktionen Indrømmelser,

som aldeles ikke var nødvendige og ikke kan forsvares. Renteaaget er ikke blevet lettet. Kapitalisternes Profit er ikke blevet angrebet. Den direkte Skattebyrde er ikke blevet mindre. Arbejdstiden er ikke blevet nedsat. Regeringen synes udenrigspolitisk at underordne sig Hitler-Diktaturet. Den søger at for-

hindre Dagspressen i paa nogen Maade at kritisere Hitler-Diktaturet, den forsømmer sin Pligt til at støtte Spaniens lovlige republikanske Regering, den tolererer Nazis Spionagevirksomhed i Danmark og Grænseflytternes Rumlerier i Sønderjylland, øjensynlig under Devisen „tir ikke Rovdyret!“

Alt dette har gjort de fattige i vort Land fattigere, mens de rige blev rigere og mere umættelige i deres Krav, saaledes at de nu bereder sig paa at vælte nye Byrder over paa Folkets Skuldre.

Men saadan behøver det ikke at være!

Regeringen behøver ikke ved Tilrettelæggelsen af sin Politik at give efter for Højfinansens Profitbegær eller Rentekapitalens ublu Krav.

Regeringen behøver ikke at tigge Venstres reaktionære Førere om Samarbejde i Lovgivningen eller at gøre Gennemførelsen af økonomiske eller politiske Foranstaltninger afhængig af Venstres eller de Konservatives Tilslutning.

Og Regeringen behøver ikke at tillade Hitler-Tysklands Indblanding i Danmarks Forhold eller at sabotere Opfyldelsen af vore mest elementære Pligter overfor Verdensdemokratiet, Freden og det blødende spanske Folk!

Thi Regeringen har Flertal i begge Rigsdagens Ting. Og gennemfører den en Politik, som svarer til de Løfter, paa hvilke Valgsejrene blev vundet, da

kan den være sikker paa hele det arbejdende Folks Tilslutning og dets stærke Organisationers Støtte, saaledes at ethvert Angreb fra Reaktionen mod Regeringen eller dens Politik vil blive slaaet tilbage. Da vil det ikke lykkes at spille Bønderne ud mod Arbejderne.

Og det danske Folk er fuldt vel i Stand til at hævde sin Uafhængighed over for de fascistiske Magter, saa meget mere som en Tilslutning til et skandinavisk Fredsforbund, venskabelige Forbindelser med Sovjet-Unionen, Tilslutning til de fredsfremmende Kræfter i Folkeforbundet og daadkraftig Understøttelse af den spanske Republik vil sikre vort Land og Folk Støtte overfor den aggressive Hitler-Fascisme og gøre det muligt at opnaa internationale Garantier for vort Folks Uafhængighed og vore Landegrænsers Ukrænkelighed.

Udvejen: En handlekraftig demokratisk Politik!

Saa lidt som vort Folk er et „Nederlagets Folk“, saa lidt er Danmark et forarmet Land. Jordens Frugtbarhed, Landbrugets høje Stade og Industriarbejdernes Dygtighed gør det unødvendigt, at nogen skal lide Nød. Naar Højfinansens Fordringer afvises, naar Kapitalisternes Profitfelttog standses, behøver Folket hverken at frygte nogen økonomisk Katastrofe eller en kummerfuld Vinter.

*Danmarks kommunistiske Parti henven-
der sig derfor til alle Arbejdere, til alle
arbejdende Landbrugere, Fiskere og Smaa-
kaarsfolk, til hele det demokratisk sindede,
frihedselskende danske Folk med Opfor-
dring til at slaa Reaktionen tilbage og til-
slutte sig en Politik, som til Hovedindhold
maa have:*

*FORSUAR FOR DET DANSKE FOLKS FRIHED
og Selvstændighed mod den indre og ydre Reaktion og
Fascismen. Som Led heri: Støtte af Spaniens Forsvars-
kamp mod de fascistiske Angrebsmagter. Støtte til Ar-
bejderklassen og de demokratiske Kræfter i Sønderjyl-
land i deres Kamp mod de nazistiske Terrorister og
tyske Grænseflyttere. Det danske Folk skal være Herre
i sit eget Hus!*

*ETKAMMERSYSTEM. Nedsættelse af Valgrets-
deren til 21 Aar. Afskaffelse af alle Bestemmelser, som
indskrænker Valgretten for den ubemidlede Befolkning.
Ansvarlighed for Rigsdagsmændene overfor deres Væl-
gere. Oprømning blandt de reaktionære Elementer i
Stats- og Kommuneadministrationen. Demokratisering
af Hæren.*

FORBEDRING AF VALUTASITUATIONEN, bl. a. ved Ophævelse af Tysklands-Overenskomsten. Dette vil ogsaa bidrage til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, som iøvrigt maa ske ved Arbejdstidsnedsættelse, ved Iværksættelse af offentlige Arbejder og ved Forbedring af Landbrugets Kaar.

AFUISNING AF STATSINDGREB mod Fagbevægelsens Frihed og Afskaffelse af Sammenkædningsloven. Demokrati i Fagbevægelsen, saa Medlemmernes Afgørelsesret sikres. Lønpolitik, som sikrer Arbejderne Dækning for Prisstigningerne.

FOR LANDBRUG OG FISKERI: Halvering af Renten for de pantesikrede Laan og Nedskrivning af Gælden. Produktionsregulering til Gavn for det lille Landbrug. Statsstøtte til Produktionsomlægning i Landbruget. Omlægning af Ejendomsskatterne. Særlige Hjælpeforanstaltninger for sønderjyske Landbrugere.

OPHÆUELSE AF INDIREKTE SKATTER, der fordyrer den brede Befolknings Levevilkaar. Stærkt stigende direkte Beskatning af store Indtægter og Formuer, delvis Konfiskation af de store Krisefortjenester.

EFFEKTIV PRISKONTROL og Forholdsregler til Kamp mod Dyrtiden, Forkortelse og Billiggørelse af Landbrugsprodukternes Vej fra Producent til Forbru-

ger. Kamp mod Truster og Monopoler og Kontrol med Banker. Forbedret Huslejelovgivning.

FAGLIG ORGANISERING af Landarbejderne og Arbejderungdommen.

FORBEDRING AF SOCIALLOVGIVNINGEN, herunder Beskyttelseslovgivning for Ungdommen og Landarbejderne, som maa tilsikres begrænset Arbejdstid, ordentlige Boliger og Ferie. Udvidet Forsorg for Mødre og Børn, Invalidere, Syge og Gamle.

FULD ERHUERUSMÆSSIG LIGEBERETTIGELSE for Mænd og Kvinder.

EN AKTIV FREMSKRIDTSUENLIG KULTURPOLITIK. Forbedring af Folkeskolen, ikke mindst paa Landet. Sikring ogsaa økonomisk af Arbejder- og Husmands ungdommens Adgang til den højere og højeste Skoleuddannelse, saa Overklassens Monopol paa Besættelse af Stats- og Kommuneadministrationens Poster kan brydes. Øget Støtte til Kunst og Videnskab. Reformere ved Radioen, saa den udnyttes i Frisindets og Folkeoplysningens Tjeneste. Boligbyggeri for den mindre bemidlede Befolkning. Sanering af usunde Bykvarterer. Statstilskud til Indrettelse af Folkebiblioteker, Forsamlingsgaarde o. l. paa Landet. Udvidelse af Folkets Deltagelse i Retsplejen.

Partiet vil sætte hele sin Kraft ind for at virkeliggøre denne Politik. Det gælder nu om at sikre det arbejdende Folk Resultaterne af Landstingets Erobring, og vi opfordrer det demokratiske Folkeflertal til Enighed og Sammenhold herom.

Partiet retter en indtrængende Appel til alle demokratiske, politiske og faglige Organisationer og Partier og deres Medlemmer om at være med til den Sammensvejsning af Kræfterne, som kan sikre Sejren, og erklærer sig beredt til Forhandling og Samarbejde herom. Tiden kræver Samling og Handling. Slaa Marodører af trotskistisk og anden Art ned og fej enhver Modstand mod Etableringen af det arbejdende Folks fælles Front mod fælles Fjender til Side.

Leve Arbejderbefolkningens enige Kamp mod Højfinansens og Reaktionen!

Leve Kampen for virkelig at gøre det arbejdende danske Folk til Herrer i eget Hus.

København, den 2. August 1937.

*Centralkomitéen for
Danmarks kommunistiske Parti*

Nogle Ord til

Arbejderklassen

Fra den 26. August til den 2. September 1937 strejkede 349 Støberiarbejdere ved Burmeister & Wain, København. Strejken var „ulovlig“, og de blev dømt to Gange ved den faste Voldgiftsret. Aarsagen til Strejken var den, at de gennem 5 Maaneder forgæves havde forhandlet med det rige Millionfirma om et Tillæg i Henhold til „Løfteparagrafen“ paa 4 Øre pr. Mand pr. Time til Lønninger, der udgjorde 48,96 Kroner ugentlig! Ved Strejkens Hjælp vilde de gennemtvinge denne beskedne Lønforhøjelse, og trods Dom og Bod vandt de Strejken!

Støberiarbejdernes Lønninger er — som omtrent alle Arbejderlønninger her i Landet — fastlagt i en Række Aar ved Statsdiktat, ved tvungen Voldgift, eller derved at Forligsmandslov og Hovedbestyrelser i Fællig gjorde Medlemmernes Afstemninger illusoriske.

Der var „lagt Loft over Lønningerne“ — men ikke over Priserne

I de Aar, hvor Lønningerne har ligget praktisk talt fast (i 1931 blev de jo endda nedsat!), er Priserne paa alle Livsfornødheder steget voldsomt — saa voldsomt, at Statens eget statistiske Departement i hvert Fald anerkender en Prisstigning paa 16 pCt. Da Departementets Beregninger bygger paa et Mellemlassebudget og regner med Varer, Arbejderne

køber meget lidt af, er det klart, at Pristallet ikke giver Udtryk for hele Prisstigningen. Men Regering og Rigsdag, som har lagt Loft over Lønningerne, har „glemt“ ogsaa at lægge Loft over Priserne — den Smule „Priskontrol“, der findes, er intet værd!

Hvor der ogsaa mangler „Loft“

Til Gengæld har Driftsherrerne, Industri- og Bankkapitalisterne, i Ly af Importbegrænsningen og Kriselovene, kunnet tjene tykt paa Krisen. Hvert Aar siden 1932 har Danmark faaet en Snes nye Millionærer. Formuerne vokser aarlig med flere Hundrede Millioner!

Aktiekurserne paa Københavns Børs ligger i 1937 dobbelt saa højt som i 1932. Industriselskaberne og Rederierne giver aarligt deres Aktionærer 6, 8, 12, 20, ja helt op til 150 pCt. i Udbytte samt udbetaler kæmpemæssige Tantiemer til Bestyrelser og Direktioner. Gennem grove Forhøjelser af Priserne hentes Pengene ind, medens Arbejdernes Lønninger er holdt nede, de Arbejdsløse maa halvsulte og Titusinder af Landbrugere kæmper en fortvivlet Kamp for at honorere Laanekapitalens griske Krav.

Da Rigsdagen i Foraaret 1937 vedtog en særlig Lov, der gjorde de forkastede Overenskomstforslag obligatoriske, stillede Kommunisterne i Folketinget Ændringsforslag om, at de Industrier, Overenskomsterne omfattede, højst maatte give 6 pCt. i Udbytte, og at Overskudet derudover skulde opsamles i et Fond og fordeles til Industriernes Arbejdere, saa disse fik Dækning for Prisstigningerne. Dette Forslag blev forkastet med alle Stemmer mod Kommunisternes!

Der er Grund til at erindre alt dette ved Tilrettelæggelsen af Overenskomstsituationen 1938, hvor Fagforeningerne maa og skal varetage deres Medlemmers berettigede Interesser i Kampen om Dækning for Prisstigningerne og Gennemførelse af den berettigede Arbejdstidsforkortelse.

Arbejdsløshedens Bekæmpelse

Arbejdstidsforkortelse er ikke mindst af Hensyn til de mange langvarigt Arbejdsløse en bydende Nødvendighed. Offentlige Arbejders Igangsættelse vil ogsaa være gavnligt paa dette Omraade. Ophjælpning af Landbruget ligesaa. Men mest effektivt vil en Ophævelse af Tysklandstraktaten være!

Denne uhyrlige Handelstraktat siger, at hver Gang Tyskland køber for 100 Kroner danske Landbrugsprodukter, skal Danmark købe for 120 Kroner tyske Industrivarer. Og Tyskland bestemmer selv hvilke — det sender os ikke de nødvendige Raastoffer, men industrielle Færdigvarer! Følgen bliver, at dansk Industri udkonkurreres, og at den iøvrigt kommer til at mangle Raastoffer. Denne Mangel øges derved, at den ugunstige Handelstraktat bevirker almindelig Valutamangel, saa Raastofimporten andetsteds fra ogsaa begrænses!

Tysklandstraktaten, som hjælper Hitler—Göring til at gennemføre deres Oprustningsprogram, og som skaber Valutavanskeligheder og Arbejdsløshed i Danmark, bør ophæves!

Landbruget, Lønningerne og Renteslaveriet

Paa de samvirkendes Generalforsamling talte Stauning om Nødvendigheden af yderligere Hjælp til Landbruget, hvilket kun kunde gennemføres ved Ofre fra Arbejderklassen. Kendsgerningerne om Kapitalisternes Fortjenester viser, at skal der ofres, bør Overklassen gøre det.

Næsten alle Kriseforanstaltninger for Landbruget har gaaet ud paa at forhøje Priserne for at sikre, at Landbrugerne betalte Renter og Afdrag af deres Gæld. Ingen Kriseforanstaltning for Landbruget sikrede samtidig Landarbejderne ordentlige Lønninger! Da Smørprisen forhøjedes ved Smørordningen af Foraaret 1937 foreslog den kommunistiske Rigsdagsgruppe, at den forhøjede Mælkepris kun maatte komme

de Landbrugere til Gode, der mindst aflønnede deres Landarbejdere efter „Maribo-Overenskomsten“. Forslaget forkastedes!

Det, der skal til, er ikke yderligere Prisforhøjelser, men Rentesenkning og Gældsnedskrivning. Det kan gennemføres ved en kraftig Beskatning af de store Indtægter og Formuer. Arbejderklassen er interesseret i en saadan Politik og bør støtte de arbejdende Landbrugeres, særlig Husmændenes Krav herom. Det er aldeles ikke nødvendigt for Arbejderklassen at paalægge sig Ofre af Hensyn til, at mange Landbrugere bør hjælpes (Storbønderne trænger dog ikke til Hjælp!), men Arbejderklasse og Husmænd bør i Fællesskab føre Kampen for at tvinge de Rige og Krisemillionærerne til at betale!

Fagforeningerne – Demokratiets Rygrad!

Overalt i Verden søger Reaktion og Fascisme at løbe Storm mod Friheden, Demokratiet og Arbejderbevægelsen. I Spanien ser man, hvilke Midler Fascisterne griber til for at naa deres smudsige Maal. I Danmark søger Kapitalister, Storgodsejere og Storbønder foreløbig at naa deres Maal ad andre Veje — at gennemtvinge en reaktionær Politik paa Trods af deres Nederlag ved Landstingsvalget.

Fra alle Lande belæres vi om, at Fagbevægelsen er det organiserede Demokratis Rygrad. Kun dens Uafhængighed af Statsmagten og dens Varetagelse af Medlemmernes Interesser muliggør, at den kan være Hovedkraften i Kampen mod Fascismen og Reaktionen.

Derfor opfordrer vi til i Fagbevægelsen af forene alle Arbejderbevægelsens Kræfter til Kamp for fælles Sag.

Bliv Medlem af Danmarks kommunistiske Parti! Send blot Navn, Stilling og Adresse med Anmodning om Optagelse til Partiets Hovedkontor, Griffenfeldtsgade 50, København N., eller til nærmeste Partiafdeling. Kontingentet: Beskæftigede 1 Kr., Arbejdsløse 50 Øre, Husmødre 25 Øre maanedlig.

Alle yderligere Oplysninger

om Kommunistisk Parti og dets Politik faas ved Henvendelse til Rigsdagsgruppen, Partiafdelingerne eller til Partiets Hovedkontor, Griffenfeldts-gade 50, København N. Foredragsholdere stilles til Raadighed og Programmateriale udsendes efter Ønske.

Den bedste og sikreste politiske og faglige Oplysning faas gennem regelmæssig Læsning af en kommunistisk Avis.

DAGBLADET „Arbejderbladet“

koster i Abonnement Kr. 2,40 maanedlig eller Kr. 7,00 Kvartalet, frit tilsendt overalt i Landet. Kan bestilles paa Postkontoret, i Partiafdelingen eller ved Henvendelse til Bladets Kontor, Griffenfeldts-gade 50, København N.

Tegn Abonnement idag!

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk